

Húsvéti nyúl – Osterhase

Senki sem tudja pontosan, hogyan keveredett a nyúl a húsvéti hagyományok közé. Ez nem csak a német nyelvterületeken van így, hazánkban szintén rejtély.

Korábban, mikor még a germánok különböző istenekben és istennőkben hittek, a nyulat a tavasz istennője, Ostara hírnökeként tartották számon. Mikor a szántóföldeken és a mezőkön nyulak ugrándoztak, és sok-sok kicsi nyuszt hoztak a világra, tudták az emberek, hogy vége a télnek, eljött a tavasz. A nyúl a keresztény hit elterjedése után is megtartotta kiemelkedő szerepét, az igencsak szapora állat az új élet keletkezésének jelképe lett.

Jó háromszáz évvel ezelőtt vált általánossá a húsvéti tojás ajándékozásának szokása. Szinte ezzel egyidejűleg kezdett el terjedni a tojástojó nyúl legendája is.

Kora tavasszal a házak kertjeiben gyakrabban tűnnek fel a nyulak, hogy élelemhez jussanak. Mivel a tyúkok nem tudnak festett- vagy csokoládétojásokat tojni, egyszerűbb volt a gyerekekkel elhitetni, hogy a szerencsehozó tojásokat a kertekbe beszökő húsvéti nyúl tojja. Sőt a hihetőséget az is erősítette, hogy a tojások széthordására a nyúl sokkal inkább alkalmas, hisz ügyesebb és gyorsabb is, mint a tyúk.

A legkorábbi emlék, mely a húsvéti nyúl létezését igazolja 1678-ból, Georg Franck heidelbergi orvosprofesszor egy írásából származik. A 16. századig a húsvéti tojásokat régióként más-más állatok hozták és rejtették el a kertben. Volt, ahol a róka vagy a kakas, másutt a gólya, a kakukk, a daru vagy a fajdkakas.

Egy másik legenda szerint a nyúl a germán tavaszistennő, Ostara egyik galambját jelképezi, akit az istennő büntetésből nyúllá változtatott. Ezen ismeret függvényében, már nem kérdéses, hogyan tud a nyúl tojást tojni.

Emlékszem, nem is volt olyan régen, még mi is kerestük a tojásokat húgommal a kertben!

Fehér Jázmin 6.b

Landorhegyi Sportiskolai Általános Iskola